

T.B.M.M.

İYİ PARTİ

GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih : 29.4.2026

Sayı : 6290

44121

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Sanayi ve Teknoloji Bakanı Sayın Mehmet Fatih KACIR tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

Tezgâhlar Susuyor: Türk Tekstili Neden Can Çekişiyor?

Bir zamanlar dünyanın dört bir yanına “**Made in Türkiye**” etiketiyle ürün gönderen, istihdamın ve ihracatın lokomotifini olan tekstil sektörü bugün sessizce geri çekiliyor. Fabrika bacaları sönüyor, tezgâhlar yavaşlıyor, sipariş defterleri inceliyor. Ve bu sessizlik, yalnızca bir sektörün değil; üretimin, emeğin ve birikimin geriye düşüşünün sesi.

Sorun geçici değil, yapısal.

Yüksek enflasyon, artan enerji maliyetleri, işçilik giderlerindeki hızlı yükseliş ve döviz kurunun baskılanması...

Bu dört başlık, sektörün belini büken temel unsurlar haline gelmiş durumda.

Tekstil üreticisi bugün iki ateş arasında:

Bir yanda maliyetler hızla artıyor, diğer yanda uluslararası rekabet acımasız şekilde devam ediyor.

Bangladeş, Vietnam, Mısır gibi ülkeler daha düşük maliyetlerle üretim yaparken; Türk üreticisi yüksek giderlerle aynı pazarda tutunmaya çalışıyor. Bu yarış eşit şartlarda değil.

Dahası, döviz kurunun uzun süre maliyet artışlarının gerisinde kalması, ihracatçı için ayrı bir baskı oluşturuyor. Üretici döviz kazanıyor ama giderlerini TL bazında karşılamakta zorlanıyor. Bu da kâğıt üzerinde ihracat yapılıyor gibi görünse de gerçekte kâr marjlarının erimesine yol açıyor.

Enerji maliyetleri ise başlı başına bir kriz alanı.

Elektrik ve doğalgaz fiyatlarındaki artış, özellikle yoğun enerji kullanan tekstil işletmeleri için sürdürülemez bir noktaya gelmiş durumda. Birçok fabrika üretimi kısmak ya da tamamen durdurmak zorunda kalıyor.

Finansmana erişim ise ayrı bir darboğaz.

Yüksek faizler nedeniyle kredi almak neredeyse imkânsız hale gelirken, işletmeler kendi öz kaynaklarıyla ayakta kalmaya çalışıyor. Bu da uzun vadede yatırımı, yenilenmeyi ve büyümeyi engelliyor.

Sonuç?

Siparişler azalıyor.

Fabrikalar küçülüyor.

İşçiler işsiz kalıyor.

Bazı firmalar üretimi yurtdışına kaydırıyor. Bu, sadece bir maliyet tercihi değil; aynı zamanda ülke içinde üretimden vazgeçmenin açık bir göstergesidir.

Her taşınan makine, her kapanan atölye; Türkiye'nin üretim gücünden eksilen bir parçadır.

Oysa tekstil sektörü, sadece ekonomik değil, sosyal bir denge unsurudur.

Yüz binlerce insan bu sektörden geçimini sağlıyor. Kadın istihdamının en yoğun olduğu alanlardan biri.

Bu sektör zayıfladığında, yalnızca ihracat rakamları düşmez; aynı zamanda toplumsal refah da geriler.

Bugün geline nokta en büyük sorunlardan biri de öngörülebilirliğin kaybolmuş olmasıdır.

Üretici önünü göremiyor.

Yatırımcı risk almak istemiyor.

Politikalar kısa vadeli, çözümler geçici.

Ve bu belirsizlik ortamında, tekstil sektörü adım adım geriliyor.

Şu soru artık kaçınılmaz:

Bir ülke üretimden uzaklaşarak gerçekten büyüyebilir mi?

Bu Bağlamda;

- 1) Son yıllarda tekstil sektöründe kapanan işletme sayısı ve kaybedilen istihdam miktarı nedir? Bu veriler neden düzenli ve şeffaf şekilde paylaşılmamaktadır?
- 2) Artan enerji maliyetlerinin tekstil üreticileri üzerindeki etkisini azaltmaya yönelik somut ve kalıcı bir destek planı var mıdır?
- 3) Döviz kuru politikalarının ihracatçı üzerindeki baskısı dikkate alındığında, sektörün rekabet gücünü korumak için hangi adımlar atılmaktadır?
- 4) Tekstil firmalarının üretimlerini yurtdışına kaydırmasının önüne geçmek için özel bir teşvik veya koruma mekanizması planlanmakta mıdır?
- 5) Küresel rekabette geri düşen sektör için uzun vadeli bir sanayi politikası neden hâlâ ortaya konulamamıştır?
- 6) Yüksek faiz ortamında üreticinin finansmana erişimini kolaylaştıracak alternatif modeller üzerinde çalışılmakta mıdır?
- 7) Kadın istihdamının yoğun olduğu bu sektörde yaşanan daralmanın sosyal etkileri üzerine bir etki analizi yapılmış mıdır?
- 8) Türkiye'nin üretim gücünü temsil eden tekstil sektörünün bu noktaya gelmesinin sorumluluğunu kim üstlenecektir?

Bu sorular yalnızca bir sektörün değil, bir ekonomik anlayışın sorgulanmasıdır.

Çünkü tezgâhlar sustuğunda, aslında bir ülkenin üretim iradesi de sessizleşir.